

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXXIV, БРОЙ 06 (297) • 2024 година

ISSN 08615519

цена 0,60 лв.

СВЕТЛИНАТА дойде за теб!

“Стани, свети; защото светлината дойде за тебе и славата Господня те осия. Защото ето, тъмнина ще покрие земята и гъст мрак – народите; а над тебе ще възсия Господ и славата Му ще се яви над тебе. Народите ще дой-

дат при светлината ти и царете – при бляскавата ти зора. Вдигни очите си и виж наоколо: те всички се събират, идат при тебе; синовете ти ще дойдат отдалеч и дъщерите ти ще бъдат носени на ръце. Тогава ще видиш и ще се зарадваш,

и сърцето ти ще затрепти и ще се разшири; защото богатството на морето към тебе ще се обърне, имотът на народите ще дойде при тебе.”
(Исая 60:1-5)

Когато четем този пасаж от пророк Исая, няма начин в съзнанието

ни да не се изобразява една картина на контрасти. Картина на обширен и гъст мрак, който покрива не само земята, но и обитателите ѝ от една страна; и оазис на светлина и славно Божие присъствие – от друга.

Светлина и слава или тъмнина и гъст мрак. Зная, че тази картина е доста драматична и крайна, но като че ли не е толкова странна във времето, в което живеем. Крайностите стават все по-раздалечени. Няма как да е по друг начин.

Времето изпълнява пророчеството, дадено на ап. Йоан от ангела, в последната 22 глава от Откровение на Йоан: *„Който върши неправда, нека върши и занаяпред неправда; и който е нечист, нека бъде и занаяпред нечист; и праведният нека върши и занаяпред правда, и святият нека бъде и занаяпред свят.“* (Откр. Йоан 22:11)

Може би логично бихме си задали въпроса: **„За коя светлина говори старозаветният пророк?“**

Слънцето ли блести по-ярко днес, отколкото преди 3000 години или може би натрупаните научни открития правят хората по-просветени и щастливи? Знанието е богатство и мъдростта е по-скъпоценна от златото, но те нямат силата да спасят човека от гъстия мрак, който покрива племената.

Наблюдаваме странен феномен. Колкото по-богати и уредени са определени нации, толкова по-голям процент на депресирани и нещастни хора живеят там. И обратно - бедните страни, които като че ли трябва да са непрестанно нещастни, са по-жизнерадостни и позитивни. Значи светлината не е и размера на банковата ни сметка.

Кое тогава? Или по-скоро: Кой?

Би било безотговорно да се тълкува текст, изваден от контекста, в който е написан. Преди стих 1 на 60-та глава от Исаия, има пасаж с който завършва предишната глава и е смислово свързан: *„(Господ) Видя, че няма човек и се почуди, че няма застъпник; затова Неговата мишица издейства за Него спасение и праведността Му го подкрепи. Той се облече с правдата като с бронен нагръдник и сложи на главата Си шлема на спасението; об-*

лече и одеждите на възмездие за греха и се загърна в ревността като с мантия. Изкупителят ще дойде в Сион за онези от Яков, които са се отвърнали от нечестие – казва Господ.

А от Моя страна, ето Моя завет с тях – казва Господ: Духът Ми, който е на тебе, и словата Ми, които вложих в устата ти, не ще липсват от устата ти, нито от устата на потомството ти, нито от устата на тяхното потомство отсега и довека – казва Господ.“ (Исаия 59:16-17, 20-21)

и тогава... *„Стани, свети; защото светлината дойде за тебе и славата Господня те осия.“*

(Исаия 60:1)

Светлината, която идва за всеки, който иска да дойде при нея, не е явление, нито физична величина, а е Личност! Личността на Спасителя, който съблече Божествената си слава, и дойде и се яви в образа на беззащитно бебе.

Макар че Той беше Личността, която отразява славата на Отец, Синът се яви по един не много славен начин.

Той е светлината на света, но изборът дали ще осветли живота на човека се пада на човека. *„Истинската светлина, която осветлява всеки човек, идеше на света. Той бе в света; и светът чрез Него стана; но светът не Го позна. У Своите Си дойде, но Своите Му не Го приеха. А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божи чада, тоест на тези, които вярват в Неговото име.“*

(Ев. Йоан 1:9-12)

Светлината, която идва на света носи спасение и правосъдие.

Бог, който в Исаия 59:17 е обрисван като Спасител на света носи за шлем Спасението, но също облича „одеждите на възмездие за греха“. Спасителят дойде като малко бебе в онази Витлеемска ясла през нощта, за да донесе светлина и Спасение, но ще се върне втори път като Съдия, без да има работа с грях.

(Евреи 9:28)

Ние живеем в епохата между първото и второто явяване на Христос. Живеем в диспансацията на Божията милост и Светлината, която осветява хората и изявява

Божията слава. Затова не трябва да се смущаваме особено от тъмнината, която ни заобикаля, защото е записано, че тя ще се съгъства.

Дефиницията на тъмнина е „липсата на светлина“. Няма мерна единица за тъмнина, но можем да измерим светлината.

Затова, ако си приел Христовата милост и спасителна благодат, няма нужда да се ужасяваш от тъмнината наоколо, а по-скоро трябва да се приближаваш към Източника на светлина, който изпъжда тъмнината.

Както казва Евангелието според Йоан 1:5: „Светлината свети

в тъмнината и тъмнината не може да я угаси.“

Приближи се днес към светлината! Приближи се при Бога!

Това, което Светлината на живота (Христос), ще разкрие може да не ти хареса. Затова предай Му господството в живота си и Му дай свободата да те променя и оформя по Свой образ.

Христос е Светлината на света и славата на Бога.

„А ние всички, които с непокрити лица отразяваме Господнята слава като в огледало, преобразяваме се в Неговия образ от слава

в слава, както от Духа Господен.“
(II Коринтяни 3:18)

Светлината осветява тъмните кътчета на живота ни, а Славата на Бога ги променя. Накрая, искам да честитя на всеки, който чете тези редове „Рождество Христово“ и да ви покана от Божия страна: „Примирете се с Бога!“

Светлината, с която Бог ще освети живота Ви не е, за да ви засрами и изложи на укор. Тя е назначена да ни доведе до Христовата прошка и промяна, за да станем Божии синове и дъщери.

П-р Владимир Владимиров

КАК БИБЛИЯТА Е ДОСТИГНАЛА ДО НАС?

Как и върху какво е била написана Библията?

Ако някой преди 5000 години е искал да напише „писмо“, не е употребявал мастило и хартия. Тогава се е използвало т.нар. клинописно писмо: знаци и символи се издълбавали върху глинени плочки, които след това се изсушавали или се изпичали. При разкопки на древни градове в днешна Сирия и Ирак са намерени хиляди малки глинени плочки и стълбове с такава писмо.

Приблизително по същото време египтяните развили друг вид пиктографска и символна писменост (йероглифите), която се среща и в пирамидите. Цели векове били нужни на езиковедите, за да дешифрират писмеността на тези най-стари езици в развитието на човечеството.

Големият недостатък на всички подобни писмености бил, че се състоели от стотици знаци. Едва около 1500 г. пр. Хр. възникнала азбуката. С някои промени тя започнала да се разпространява бързо от около юоо г. пр. Хр. Този вид писменост е в основата на азбуките, които използваме и днес.

Освен върху глина, камък или дърво през следващите векове хората започнали да пишат и върху

Египетско писмо – йероглифи

папируси, изработени от стъблата на растението папирус. По-късно вече използвали пергамент (изработени по специален начин животински кожи), който можел да се съгъва на свитъци.

Така Бог по чуден начин се погрижил, когато настъпило времето да бъде написана Библията, да има на разположение проста, но ясна система за писане.

Библейските документи се пишат, събират се и се съхраняват внимателно

Мойсей бил един от първите автори на Библията. На няколко места в Писанието четем как Бог му поставя задачата да записва в книга всичко, което се случва. Чрез богоизбрания народ Израил били написани, събрани и внимателно съх-

ранени различните книги от Стария Завет. Около 400 г. пр. Хр. Старият завет вече бил завършен. Той е написан на еврейски език, само няколко кратки пасаж са на арамейски. Едва след смъртта и възнесението на Иисус Христос, до края на I век сл. Хр. били написани книгите и Посланията от Новия завет – на широко разпространения тогава гръцки език.

Мойсей умира около 1400 г. пр. Хр., следователно можем да кажем, че **Библията е написана за около 1500 години.**

Старият завет съдържа 39 книги. Новият завет съдържа 27 книги.

Библията е написана от над 40 различни автора, вдъхновени от Светия Дух.

Авторът, допринесъл най-много книги към Стария завет е Мойсей. Той е написал първите пет книги от Библията (Петокнижието).

Авторът, допринесъл най-много книги към Новия завет е Апостол Павел. Той е написал 14 книги (повече от половината) от Новия завет.

Библията е писана в продължение на приблизително 1500 години, от около 1450 г. преди Христа (от времето на Мойсей), до около 100 г., след смъртта и възкресението на Иисус Христос. Написана е на три езика: иврит, арамейски и гръцки.

Тиха нощ, свята нощ...

Родината на тази песен е Бавария (1818 г.). Поетът Йосиф Моор бил свещеник в Обернсдорф, а композиторът – негов приятел, учителят Франц Грубер – органист в църквата.

Свещеникът веднъж посетил един болен, който живеел доста далеч. Било през месец декември.

Посещението, дивното небе, величественият тих пейзаж и двете села Арнсдорф и Обернсдорф ниско в долината при лунна светлина го пренесли в едно чудно настрояние – подобно на видение.

Духом той видял пещерата, където Мария и Йосиф, изпълнени с радост, пазели Детето. Долината наоколо му се видяла като пасбището на овчарите, които пазели стадата си и с тръпнещи сърца тръгнали да търсят обещания Спасител. Понеже Моор носел в сърцето си същия силен копнеж към Изкупителя, той ясно виждал пред себе си тази картина.

Когато слязъл в долината при приятеля си Грубер, той бил приветстван най-любезно. В течение на разговора станало дума, че големият орган с тръбите в църквата е повреден. Моор казал: "Ние трябва да поднесем нещо ново, за слава на детето Иисус. Аз ще съставя текста, а ти ще напишеш мелодията, тъй като си способен на това."

Двамата се съгласили.

Йосиф Моор си отишъл, светнал малката лампа и потънал в дълбоко размишление, преживявайки отново картините на тази вечер. Взел перото и описал това, което греело в душата му.

По обяд на следващия ден той представил на приятеля си текста на песента. Грубер го прочел и възкликнал: "Скъпи приятелю, това, което носиш, е небесен дар!"

Веднага седнал на пианото и засвирил мелодията, която добре познаваме: "Тиха нощ, свята нощ..."

ПЕСЕНТА НА МАРИЯ - МАЙКАТА ГОСПОДНА

И Мария каза: Величае душата ми Господа,

И зарадва се духът ми в Господа Спасителя мой;

Защото погледна милостиво на низкото положение на слугинята Си,

ето, отсега ще ме ублажават всичките родове.

Защото Силният извърши за мене велики дела; И свето е Неговото име.

И, през родове и родове Неговата милост е върху ония, които Му се боят.

Извърши силни дела със своята мишица.

Разпръсна ония, които са горделиви в мислите на сърцето си. Свали владетели от престолите им. И въздигна смирените.

Гладните напълни с блага. А богатите отпрати празни.

Помогна на слугата Си Израил, за да помни да покаже милост, (както бе говорил на бащите ни) към Авраама и към неговото потомство до века.

Ев. Лука 1:46-54

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обадите
за молитва и съвети
на следния телефон:

02/ 9973307

Кажете накратко
проблема си и ще получите
подкрепа от ходатайствения
молитвен екип!

Дошло Рождество Христово. Вместо повредения орган, един духов оркестър придружавал песните на празничното събрание. Накрая на Богослужението свещеникът застанал до Грубер. След тихата и кратка прелюдия на цигулка църквата потреперила от силния бас и звучния тенор на двамата творци. Зазвучала величествената песен:

"Тиха нощ, свята нощ..."

Слушателите били пленени от обаянието на думите и мелодията, изляни в едно. В края на службата всички ги поздравили за чудно хубавата песен. Един стар човек стиснал ръката на учителя и казал: "Тази песен ще се пее и когато ние отдавна сме умрели."

Така и станало – повече от 206 години тази песен звучи по целия свят!

Думата „Светлина“ се употребява в Библията в два смисъла: физическа светлина и духовна светлина. Ние се движим в този свят, общуваме с него, работим сред него, консумираме част от духовните му материални постижения и откриваме, че **много наши съвременници живеят в духовна тъмнина. Защо?**

Какво им пречи? **Причината е**, че остават невярващи, „чийто ум богът на тоя свят е заслепил, за да не ги озари светлината на славното благовестие на Христа.“

(II Коринтяни 4:4)

Още в първите редове на Библията четем: „И рече Бог: да бъде светлина!“ За светлина се говори и в последните редове на Библията: „Нощ не ще има вече, и не ще има нужда от светило или от слънчева светлина, защото Господ Бог ги осветлява.“

(Откр. Йоана 22:5)

Нека си припомним думите на Господа Иисуса Христа, отправени към всички, които не желаят да вярват в Бога: „Който не вярва е вече осъден, защото не е повярвал в името на единородния Божий Син. И ето що е осъждението: светлината дойде на света и човеците обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли.“ (Ев. Йоан 3:18-20)

Някой може да е останал с впечатлението, че духовната тъмнина е по-силна от духовната светлина. Светлината, обаче, е атрибут на Бога и е мощна като Него. Където тя проникне, прогонва мрака, греха, страха. „Истинската светлина, която осветява всеки човек“, дойде в света. Тази истинска светлина е Господ Иисус Христос. „Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да живее в тъмнината, но ще има светлината на живота.“ (Ев. Йоан 8:12)

СВЕТЛИНАТА Е ДАР ОТ БОГА

„Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре, и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение или сянка от промяна.“ (Яков 1:17)

Ние не можем без физическа светлина, защото тя е условие за живот. Колко повече се нуждаем от

духовна светлина! Още малко време остава, през което невярващите да повярват, духовно слепите да прогледнат, а грешните да се очистят от греховете си. Всеки изминат ден ни приближава до **Второто Христово пришествие.**

Христос дойде между нас и ни освети със Своята славна светлина. Той е близо до теб. Отхвърли делата на тъмнината, отречи се от тях, защото светлина и тъмнина не могат да съжителстват заедно.

КАКВО Е ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО НА СВЕТЛИНАТА? КАКВО

ИЗИСКВА БОГ ОТ ХРИСТИЯНИТЕ?

Отговорът е даден в Божието Слово: „Вие сте виделината на света. Град поставен нависоко не може да се укрие... Също така нека свети вашата виделина пред човеците, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата.“

(Ев. Матей 5:14-16)

ПОНЯКОГА ЗАДАВАМЕ

ВЪПРОСА: „КАКВА СВЕТЛИНА ЩЕ СВЕТИ В НЕБЕТО?“

Ето отговора, записан в Библията: „И градът нямаше нужда от слънце, нито от луна да го осветлява, защото Божията слава го осветяваше и неговото свети-

ло е Агнето. И народите ще ходят в Неговата светлина... Нощ не ще има вече и не ще имат нужда от светене на светило или от слънчева светлина, защото Господ Бог ги осветлява. И те ще царуват до вечни векове.“ (Откр. Йоана 21:23, 24; 22:5)

КОЙ ЩЕ ЦАРУВА ДО ВЕЧНИ ВЕКОВЕ?

Бог и неговите изкупени чада. Но преди да настане времето светлината да царува в небето, необходимо е тя да зацарува в нашите сърца и души. Нека разберем сериозната истина, че Бог иска от нас да бъдем светлината на света.

„Светлината дойде на света и който постъпва според истината, отива към светлината.“

(Ев. Йоан 3:19, 21)

„Видях и нещо като стъклено море, размесено с огън и тези, които бяха победили звяра и образа му, и числото на името му, стояха при стъкленото море, като държаха Божии арфи. Те пееха песента на Божия слуга Мойсей и песента на Агнеца, като казваха:

Велики и чудесни са Твоите дела, Господи Боже Всемогъщи; праведни, истинни са Твоите пътища, Царю на народите. Кой няма да се бои от Тебе, Господи, и да прослави името Ти? Защото само Ти си свят, понеже всички народи ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе, защото бяха изявени Твоите праведни присъди.“

(Откр. Йоана 15:2-4)

Ани Тотева

Да бъдем БЛАГОДАРНИ

В българският календар има много празници, някои от които са християнски, а други езически. Всеки от тези празници се свързва с определени ритуали или вярвания. Напоследък, обаче, заради глобализацията в света, все повече, в културата ни навлизат нови празници, принесени от други народи.

За съжаление, в България по-бързо намират място лошите неща от Запада отколкото добрите. Така е и с празниците, като „Хелоуин“, който много радушно се прие от голяма част от нашето общество. Даже по Националната телевизия почнаха да се появяват маскирани водещи, паежани и скелети, а също и филми с демонично съдържание.

В същото време един чудесен, също американски празник „Тенкsgiving“, тоест Ден на благодарността, почти не се отразява, за сметка на следващия го „черен петък“. **Какво е всъщност Денят на благодарността?**

През 1620 година голям кораб,

натоварен с 1000 пътници, акостира на брега на непознатата Америка. Това са първите европейски преселници, английски християни, бягащи от преследване, известни като пилигрими. Те стъпват на новата земя изтощени, без храна и провизии.

В тази тежка ситуация, като отговор на техните молитви, на помощ им се притичват хора от местното индианско племе. Те не само им помагат да оцелеят, но ги учат как да отглеждат непознатата до тогава в Европа царевица и всички зеленчуци и плодове на тази земя. Показали са им как да ловуват дивите пуйки, което им осигурявало месо. Дали са им семе и наесен се получила добра реколта.

За благодарност, пришълците поканили своите благодетели на богата вечеря и им поднесли част от първите плодове... Това е началото на този празник. На 14 октомври 1789 г. президентът Вашингтон обявява празника като официален.

Днес на този празник хиляди американци летят от различни места, за да се съберат със семейства си, да седнат на празничната трапеза, да благодарят един на друг, а после хванати за ръце да благодарят на Бога...

Всъщност, корените на Деня на благодарността са много по-далече. В Библейските книги Изход, Левит и Числа, Бог дава указания как да се пренася благодарствена жертва. В Левит 7:11-20 четем, че за разлика от другите жертви, благодарствената съдържа не само безквасен хляб, който се изгаря като благодарност към Бога, но и квасен, който е за левитите. Така Бог показва, че трябва да сме благодарни не само на Бога, но и на тези, които са около нас и ни служат и помагат. Също Бог нареди в празника на жетвата, като благодарност да се пренасят първите плодове.

В първото си Послание към Солунците (5:16-22) апостол Павел пише: „**Винаги се радвайте, непрестанно се молете, за всичко благодарете, защото това е Божията воля за вас в Христа Исуса. Пророчества не презирайте. Всичко изпитвайте, доброто дръжте, а въздържайте се от всяко зло!**“

Всичко това са важни качества на християнина, между които достойно място заема благодарността. Истинската благодарност не е просто да кажеш „Благодаря“. Това, разбира се, е акт на добро възпитание и култура, но благодарността е нещо много повече. Това е, човек да осъзнае, че някой е направил нещо за него, радва се и желае да отговори по някакъв начин на добродетеля. **Неблагодарността** е обратно – някой ти прави добро, а ти отвърщаш със зло, правиш неща, които го нараняват. За съжаление можем да видим много такива случаи в живота! Това е много грозно! Между благодарност и неблагодарност има средно състояние – безразличие. „Направил ми е добро е, и какво от това?“ По този повод Бог казва: „Понеже си нито студент, нито топъл, ще те изблъквам из устата си!“

И така, на кого да сме благодарни? Ние, хората, живеем в общество. Всеки има семейство и съседи, колеги, съграждани сънародници... Всеки момент някой прави нещо за нас. Всяко нещо, което притежаваме, всяка храна, която ядем, всяко питие, което пием, е благодарение на труда на други хора. Доктори, учители, полиция, правителство и всички други работят за нас. За жалост ние, (особено българите), много роптаем и мърморим, а ни е трудно да благодарим. **Причината е, че не гледаме на позитивното, на доброто, а виждаме лошото. Не сме се научили на мъдростта да бъдем доволни.** Това ни прави ядосани и сърдити на всички. На първо място това е нездравословно. То води до болести и смърт. Статистика показва, че доволните и благодарни хора живеят по-дълго. **Второ и по-важно – християнинът трябва да е бла-**

годарен. „Това е Божията воля за нас в Христа Исуса“. Словото ни учи да отдаваме почит и благодарност на хората около нас и особено на тези, които се грижат за нашите души – Пастири, служители, хвалители и всички, които се трудят в Божия дом. Не пропускай възможност да показваш благодарност! Не само в Деня на благодарността. Един малък жест, едно цвете, един малък подарък, една помощ носят радост и насърчават хората да продължават да правят добро!

Когато говорим за благодарност към хората, **още по важно е да сме благодарни на Бога.** Яков 1:17 казва: „Всяко дадено добро и всеки свършен дар е отгоре и слиза от Отца на светлините...“

Ние сме създадени от Бог, в Него живеем и съществуваме, Той ни дава всичко необходимо за нашия земен живот. А Филипiani 4:19 казва: „А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда от Своето богатство във слава.“ Всичко е от Него чрез Него и за Него! И както сърцето на

нашите земни родители се радва, когато виждат благодарни деца, така и нашият небесен Баща очаква благодарността ни. Една песен казва: „Имам 10 000 причини да благодаря всеки ден.“ Започваш ли деня си с благодарност, че си спал добре, че си здрав, имаш дрехи, дом, топлина, вода да се умиеш...?

Не е нужно да описвам 10 000 причини, нужно е да осъзнаваме какво Бог прави за нас и да се стараем да радваме Неговото сърце с благодарност. Да не сме мърморещи и оплакващи се християни, а да сме доволни. И „Не се безпокойте за нищо, но относно всяко нещо, с молитва и молба изказвайте исканията си пред Бога с благодарение!“ (Филипiani 4:8)

Е, благодарил ли си днес на Бога за всяко благословение в твоя живот? Всяка благодарност е ключ, който отваря небето за нови благословения. В Малахия 3:10 пише: „Донесете всички десетъци във влагалището, за да има храна в дома ми. И опитайте я сега в това каз-

ва Господ на силите, дали не ще ви разкрия небесните отвори, та излея благословение върху вас!“

Извършете действие на благодарност и очаквайте нови благословения! Над всички причини за благодарение има една, която е толкова голяма, че не може да се сравни с нищо! Ефесiani 2:1,6 казва: „И съживи вас, които бяхте мъртви чрез своите престъпления и грехове... И като ни свързкреси, тури ни да седнем с Него на небесни места.“

Когато аз бях грешник, Божият Син дойде и пое моето наказание върху Себе си. Така аз бях оправдан и живея и имам шанс да живея вечно, ако не се окажа неблагодарен и не пренебрегна този велик дар. Благодарността изисква да не върша нищо, което нанасява Господа, а да живея според Неговата воля.

Много бих желал „Благодаря“ да не е една трудна дума в нашия език, но да се употребява често и да се изпълва с присъщото ѝ съдържание!

Г-р Ангел Тотев

МОЛИТВА ЗА ЗАЩИТА

Благославяй душе моя Господа! И всичко що е вътре в мене, нека хвали свящото Му име. Той е (Исус), Който прощава всичките ми грехове и лекува всичките ми болести.

Исусе, Ти Си мой Господ и Спасител. Моля Те, пази живота ми, излизането ми и прибирането ми у дома. Защити финансите ми като запушваш устата на поглъщателя. Благослови във всичко цялото ми семейство!

Благодаря Ти! Амин.

СТЕЧЕЛЕТЕ
ВАШИТЕ ДЕЦА,
СЕМЕЙСТВА,
РОДНИНИ
ЗА
ИСУС
ХРИСТОС!

В ОЧАКВАНЕ НА БЛАГОСЛОВЕНИЕТО

Когато дойдем при Христос и се покаем, получаваме три основни обещания – за вечен живот, за изливането на Светия Дух и за благословение. Обещанието ни за вечен живот с нашия Спасител е надеждата, която ни държи и ни мотивира да вървим напред. „И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. Духът на истината, Когото светът не може да приеме, защото не Го вижда, нито Го познава. Вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде. А Утешителят, Светият Дух, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, което съм ви казал.“

(Ев. Йоан 14:16-17, 26)

Има моменти, в които идва неочаквано благословение, като например в края на месеца точно нещата, от които имаш нужда, са на голямо намаление, някой решава да те изненада с едно кафе, или те повишат в работата.

Под благословение нямам предвид само материално благословение, но всяко пророчество, всяко обещание, което Бог лично ти е дал или е записано в Библията (за партньор, служение, дете, жилище, спасение на близки, изцеление).

Такъв беше случаят в живота на Аврам. Господ му се яви, даде му обет за благословения, но Аврам трябваше да изчака години преди да ги види в действителност. А през това време няколко пъти той се опита да „помогне“ на Бог да изпълни обещанията си.

„Тогава Господ каза на Аврам: Излез от отечеството си, от рода си и от бащиния си дом и иди в земята, която ще ти покажа. Ще направя от тебе голям народ; ще те благословя и ще прославя името ти, и ще бъдеш за благословение. Ще благословя онези, които те благославят, а ще прокълбна всеки, който те про-

Хвали Господа!

клина; и чрез тебе ще се благославят всички земни племена.“

(Битие 12:1-3)

Какво невероятно послание за един обикновен човек – Бог му обеща земя, потомство, въпреки че жена му Сара беше безплодна, и прославлено име.

След тази среща с Бог, Аврам отиде в Ханаан и издигаше олтари за поклонение по хълмовете. Всичко изглеждаше прекрасно – голямо обещание, силно посещение от Всемогъщия, обиколка на обещаната земя и моменти на поклонение. Какво можеше да се обърка?

Ала настъпи усилен глад в Ханаан, поради който Аврам взе решение да отиде в Египет. Оттам историята поема в грешната посока.

(Битие 12:10-20)

Бог беше обещал на Аврам, че ще го благослови в земята, където Той му каже да отиде (Ханаан), но при първата турбуленция, Аврам реши, че вместо да разчита на Божието снабдяване, ще вземе нещата в свои ръце. Не само, че избяга в Египет, но чрез измама да-

де жена си (чрез която трябваше да се изпълни Божието обещание) на Фараона, за да запази собствения си живот и даже да придобие богатства на неин гръб.

Не само постави жена си в опасност, но донесе наказание върху Фараон – тежки болести.

Божие намерение беше чрез Аврам да се благославят народите, а виждаме как вместо това, чрез него идва проклятие.

Ако гледаме по човешки, можем да си помислим, че това пътуване на Аврам беше успешно – той все пак излезе от Египет „много богат с добитък, със сребро и злато.“ (Битие 13:2). Там придоби „овце, говеда, осли, слуги, слугини, ослици и камили.“ (Битие 12:16)

Интересното, обаче, е, че точно това богатство, получено чрез лъжа, беше причината за проблеми. Аврам беше принуден да се раздели с племенника си Лот заради добитъка. В Битие, глава 16 четем как той отново участваше в грешни планове (този на жена си Сара), които включваха слугинята Агар, придобита в Египет. Сара даде слугинята си на мъжа си, за да може чрез нея тя да придобие дете.

Явно Аврам и Сара вече се бяха уморили да чакат Бог да си свърши работата и отново направиха опит със собствени сили да се сдобият с дете.

Бог имаше предвид да подари син, който да бъде за благословение. Обаче синът, който се роди от Агар, беше причината за разделение в семейството – надменно отношение, злоба, докато накрая египтянката не стигна до пустинята. Отново вместо другите народи да намерят добро в дома на Аврам, получиха наказание.

За щастие Бог не остави нещата да завършат по този начин и показа милост към Агар и детето.

Много е лесно ние самите да

се припознаем в лицето на Аврам в критични моменти – започваме да мислим схеми и планове как да постигнем нещата, които знаем, че са Божията воля.

Когато получим пророчество или обещание от Бог, в процеса на очакване на изпълнението имаме два избора – да се доверим изцяло на Бог, или да се опитваме чрез собствени сили. Лишено от Божие действие и присъствие, благословението, може да се превърне в проклятие.

В огромната си милост, въпреки всичките падения на Аврам, Бог изпълни обещанията си и го издигна така, че ние днес го наричаме “баща на вярата”. Даде му земя, която и до днес е наследство на потомството му.

По същия начин Иисус, когато съгрешаваме и се покаем, протяга ръка, издига ни, изчиства ни и ни нарича святи.

Следващите поколения не бяха по-различни: “И така, Исаак се засели в Герар. И когато местните жители го попитаха за жена му, той рече: Сестра ми е; понеже се боеше да каже: Жена ми е, като си мислеше: Да не би местните жители да ме убият поради Ревека, понеже тя беше красива наглед.” (Битие 26:6-7)

Втория път, в който Авраам излъга за жена си, беше в Герар.

(Битие 20)

“А Господ ѝ каза: Два народа са в утробата ти, и две племена ще се разделят от корема ти; едното племе ще бъде по-силно от другото племе; и по-големият ще слугува на по-малкия.” (Битие 25:23)

Яков - имаше пророчество за него, че брат му ще му слугува, но взе с измама първородството, в следствие на което трябваше да бяга за живота си. Спомнете си за изкушенията на Божия Син в пустинята, след като пости 40 дни.

“Пак го заведе дяволът на една много висока планина, показва Му всичките царства на света и тяхната слава и Му каза: Всичко това ще Ти дам, ако паднеш да ми се поклониш.

Тогава Иисус му каза: Махни се, Сатана; защото е писано: „На Господа, твоя Бог, да се покланяш

Овчари и ангели

„И на същото място имаше овчари, които живееха в полето и пазеха нощна стража около стадото си. И ангел от Господа застана пред тях и Господната слава ги осия. И те се уплашиха много. Но ангелът им рече: Не бойте се, защото ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всичките люде. Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, който е Христос Господ. И това ще ви бъде знакът, ще намерите Младенец, повит и лежащ в ясли. И заедно с ангела се намери множество небесно войнство, което хвалеше Бога, казвайки: Слава на Бога във висините и на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение. Щом ангелите си отидоха от тях на небето, овচারите си рекоха един на друг: Нека отидем тогава във Витлеем, и нека видим това, що е станало, което Господ ни изяви. И дойдоха бързо и намериха Мария и Йосифа и Младенеца, лежащ в яслите. И като видяха, разказаха, каквото им беше известно за това дете. И всичките като чува, се зачудиха за това, което овচারите има казаха.“

(Лука 2:8-18)

и само на Него да служиш.“ Тогава дяволът Го остави; и ето, ангели дойдоха и Му прислужваха.”

(Ев. Матей 4:8-11)

За Иисус бяха изречени сто-тици пророчества навсякъде в Писанията, че Името му ще бъде издигнато и Той ще бъде Цар на царете. Изкушението на Сатана беше, Иисус да грабне обещаното, но не по начина, по който Отец искаше.

Иисус знаеше, че наградата не е най-голямата цел, но ходенето с Отец в послушание, това е истинската награда. Както Адам ходеше с Бог в Едемската градина, както Енох и Ной ходеха с Бог.

“Ако не бях повярвал, че ще видя благостите Господни в земята на живите, бих премалял. Чакай

Господа; Дерзай, и нека се укрепи сърцето ти; Да! чакай Господа.”

(Псалми 27:13-14)

“Не знаеш ли? Не си ли чул, че вечният Бог Еова, Създателят на земните краища, не отслабва и не се уморява? Неговият разум е неизследим. Той дава сила на отслабналите и умножава мощта на немощните. Даже младите ще отслабнат и ще се уморят и отбраните момци съвсем ще паднат, но онези, които чакат Господа, ще подновят силата си, ще се издигат с крила като орли, ще тичат и няма да се уморят, ще ходят и няма да отслабнат.”

(Исая 40:28-31)

Мишел Цветкова

ВРЕМЕ Е ЗА МОЛИТВА

„Господното слово дойде към Йона Аматиевия син и рече: Стани, иди в големия град Ниневия и ви-кай против него, защото нечестие-то му възлезе пред Мене.“

СИЛАТА НА МОЛИТВАТА

Колко от нас вярваме, че в мо-литвата има сила? Започнахме да разглеждаме Книгата на пророк Йона. Слово дойде от Господа към пророка и му каза да отиде в град Ниневия и да проповядва, за да мо-же да се отвърнат от злото си хора-та. Но какво направи Йона? Хвана кораб в противоположната посо-ка. Беше в Йопия и трябваше да отиде към Ниневия, но той тръг-на към Тарсис. Така научихме пър-вия принцип, че **“Ако искаш да из-бягаш от Господа, дявола винаги ще ти предложи превозно сред-ство”**. Винаги ще има кораб в греш-ната посока.

И се издигна буря и корабът бе-ше на косъм да се разпадне. Йона каза да го хвърлят зад борда, за-щото заради него се случваше то-ва. Моряците не искаха, но видяха, че той е причината и го направи-ха. Бурята утихна. Видяха силата на Господ и си казаха: “Бог, който е толкова велик и направи това, си заслужава да Го познаваме”.

“А Господ бе определил ед-на голяма риба да погълне Йона; и Йона остана във вътрешността на рибата три дни и три нощи.”

(Йона 1:17)

Нека бъдем реалисти. Ако ня-кой от нас е отишъл на круиз или някъде с кораб и се озове зад бор-да на кораба, никой не се надява на голяма риба. Ако си мислим за Божествено снабдяване на наша-та нужда, ние си представяме спа-

сителна жилетка или спасителна лодка с някой вътре да ни издърпа или нещо подобно, което в наши-те представи е помощ от Него. Ако си в средата на океана и дойде не-що като кит и те погълне това като причина за хваление и благодарен-ие ли ще ви се стори или като на-казание?

И си представете какво има в корема на тази риба – някакви сто-машни сокове, слюз, друга погъл-ната храна, черва и какво ли не. Аз бих задал въпрос на Господа: Защо Боже, допускаш това? Това наказа-ние ли е?

БОЛКАТА, БЕДАТА –

ВИНАГИ ЛИ Е НАКАЗАНИЕ?

Понякога това, което ние нари-чаме проблем, Господ нарича снаб-дяване.

Дава ни нещо, което не сме из-брали или очаквали. Бог снабди Йона с риба, която го погълна. Та и ние така понякога се озоваваме ня-къде, където въобще не сме плани-рали или искали. Как се озовах тук? Какво се случва с работата ми, със семейството ми, с вярата ми? Не исках това.

Искам да ви припомня нещо:

Нашият любящ Бог не винаги ни дава това, което искаме, но то-ва, от което се нуждаем!

И виждаме Йона в корема на рибата, абсолютно безпомощен, не знае колко ще плува тази риба и на-къде или как ще му бъде спасен жи-вота. Най-големите му постижения в живота, най-добрите му приятели, дипломата му, нищо и никой не мо-жеше да го спаси.

Той стигна до едно положение, в което всеки един от нас може да се намери в даден момент. Състояние,

при което няма никой освен Господ, който да може да ти помогне. И сам Йона беше безпомощен, но това не значи, че беше безнадежден. И има голяма разлика между двете.

НЕЩАТА НЕ ВЪРВЯТ НА ДОБРЕ

Някой в момента може да из-питва проблеми в брака си. Да си казва, че нещата са тръгнали в ло-ша посока. Друг се тревожи, че с та-зи инфлация и несигурност в биз-неса и работата, финансовото му състояние е доста разклатено и не-сигурно. Ами децата? Занимават се с неправилни неща. Но независимо в каква ситуация си изпаднал и да-ли е по твоя вина или нечия друга, запомни, че Библията казва:

“Зле ли страда някой от вас? Нека се моли.” (Яков 5:13)

Ако се намиращ в проблем и страдаш, време е за молитва. Не за притеснение, оплакване, обвине-ние на хората около теб.

С каква молитва почна да се моли Йона в момента на страда-ние?

“В скръбта си извиках към Господа и Той ме послуша; от въ-

трешността на Шеол извиках и Ти чу гласа ми.” (Йона 2:2)

И нека разгледаме молитвата му. “Защото Ти ме хвърли в дълбочините, в сърцето на морето, и потоци ме обиколиха; всичките Твои вълни и големи води преми-наха над мене. И аз рекох: отхвърлен съм от очите Ти; но пак ще погледна към святия Твой храм. Водите ме обкръжиха чак до душата ми, бездната ме обгърна, морският бурен се обви около главата ми.

Слязох до дъното на планините; земните лостове ме затвориха завинаги; но пак Ти, Господи, Боже мой, си избавил живота ми от рова. Като чезнеше в мене душата ми, спомних си за Господа и молитвата ми влезе при Тебе в святия Ти храм.

Онези, които се уповават на безсмислените идоли, се отказаха от милостта, която можеше да бъде за тях. Но аз ще принеса жертва с хвалебен глас; ще отдам това, което съм обрекъл. Спасението е от Господа.”

(Йона 2:3-9)

КОЙ Е НАЙ-ЕФЕКТИВНИЯТ НАЧИН ДА СЕ МОЛИМ?

Много често той е да почнем да се молим с нещата написани в Словото. “Защото Божието слово е живо, деятелно, по-остро от всеки двустър меч, пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирва помислите и намеренията на сърцето.” (Евреи 4:12)

И това е най-ефективният начин на молитва и именно по този начин се молеше Йона със стихове от Псалмите.

Някой може да си каже: “Но аз не познавам Божието Слово”. Това е добър момент да си отвориш Библията и да почнеш да четеш.

Йона извика към Господ и забележете, той казва: “И Той ме послуша”, но ние реално не виждаме веднага да има реакция от страна на Господа. Знаете ли, това е насърчително, защото понякога се ядосваме на Господ, че не отговаря веднага на молитвата. И се опитваме да Му кажем кога е времето да ни отговори, но решението е Негово.

В първи стих Йона се помо-

Ниневия е един от най-древните градове на земята в Асирия, който процъфтява през VIII-VII век пр.н.е. Руините на древна Ниневия се намират в Ирак (град Мосул), на левия бряг на река Тигър на хълмовете Куюнджик

ли, но резултатът не дойде веднага. В 9-ти стих се казва: “Но аз ще принеса жертва с хвалебен глас; ще отдам това, което съм обрекъл. Спасението е от Господа.”

ХВАЛА ПРЕДИ ЧУДОТО

Това, което прави този момент още по-силен е, че това беше хвала към Господа преди да е дошло чудото. Колко от нас знаем, че е лесно да хвалим Бог, когато имаме чудо, но се изисква вяра да прославиш Господа преди да е дошло снабдяването. **С вяра да изповядваме, че Господ ще чуе и ще снабди.**

И това, което се казва отново в същия стих е: ще отдам това, което съм обрекъл. Да, аз бяхах от теб, но дойде време и ще отдам това, което съм обрекъл. В този момент Йона не си търсеше оправдания, нито едно.

Време е да поправиш тези сфери в живота си, в които знаеш, че прегрешаваш. И накрая в последния стих: “И Господ заповяда на рибата; и тя избълва Йона на сушата.”

(Йона 2:10)

Това е напомняне за някой, който се моли от доста време. Има принцип “Докато ти чакаш, Господ все още работи.” На правилното време, Бог нареди на рибата да изхвърли Йона. И Той проповядва на жителите на Ниневия. Всички се покаяха и отвърнаха от злите си дела. И Господ ги пожали. Не разруши града.

НЕ МОЖЕШ ДА НАСИЛИШ БОЖИЕТО РЕШЕНИЕ

Ако Господ не е казал, че е правилното време, не можеш да Го насилиш. И обратното, ако е казал, че е правилното време, не можеш да Го спреш!

Имаме Господ, Който е винаги на време и имаме добър Бог.

Господ чува от първия път, но иска да ни даде на правилното време. Три дни и три нощи прекара Йона в стомаха на рибата. Не ви ли звучи познато това като фраза: три дни и три нощи?

Пророк Йона живя около 750-800 години преди Христос. И виждаме как Старият Завет загатва за това, което Исус говори в Матей 12-та глава, когато фарисеите казваха: Исусе, искаме знак, знамение.

И Той какво каза: “А Той в отговор им каза: Нечестиво и прелюбодейно поколение иска знамение, но друго знамение няма да му се даде, освен знамението на пророк Йона. Защото, както Йона беше в корема на морското чудовище три дни и три нощи, така и Човешкият Син ще бъде в сърцето на земята три дни и три нощи.” (Ев. Матей 12:39-40)

Три дни и три нощи по-късно камъкът бе отвален и когато дойдоха жените при гроба, той беше празен, защото нашият Отец възкреси Исус от мъртвите. И спомнете си какво каза Йона. Откъде идва спасението? Спасението идва от Господа!

Симеон Владимиров

Благословена, мирна и успешна 2025 година!

В този Рождествен сезон на радост, мир и много чудеса искам да ви насърча. Когато сме изгубили най-близкия си човек, получили сме лоша диагноза, бракът ни е в трудност и не знаем как да го запазим, детето ни не е в пътя, в който трябва да бъде, има лоши приятели, точно тогава Бог ни казва: „Но знаем, че всичко съдействува за добро на тия, които любят Бога, които са призвани според Неговото намерение.“ (Римляни 8:28)

Как е възможно това? Ще видим, че всеки момент в нашия живот някой ходатайства и се моли за нас. „Но, ако се надяваме за онова, което не виждаме, тогава с търпение го чакаме. Така също и Духът ни помага в нашата немощ: понеже не знаем да се молим както трябва; но самият Дух ходатайства в нашите неизговори ми стенания; а тоя, който изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото той ходатайству-

ва за светиите по Божията воля.“ (Римляни 8:26-27)

О, Святият Дух ходатайства за мен по Божията воля!

Да си припомним молитвата „Отче наш“. Ние се молим за нашите желания, и мечти и това, което мислим, че е добро за дома ни и за нас лично. Но всъщност това, което трябва да искаме и да изповядваме е: **Да дойде Твоето царство, да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята** – така и в моя живот, в моето семейство.

В Посланието към Римляните четем: „Кой е оня, който ще ги осъжда? **Христос Исус** ли, Който умря, а при това и биде възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бога, и Който ходатайствува за нас?“ (Римляни 8:34)

Исус, нашият Спасител, ходатайства за нас пред Бог Отец!

Бъди насърчен, Святият Дух и Исус Христос ходатайстват пред Бог Отец лично за теб! Святата Троица се занимава лично с теб!

„Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре, и слиза от Отца на светлините.“ (Яков 1:17)

Борислава Владимирова

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2025 година

Божия църква „Дом на радост“

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8, ул. Гоце Делчев 112
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

В Баня,
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева

Банкова сметка в BGN:
Банка ДСК
IBAN: BG63STSA93000020198139
BIC: STSABGSF

Предпечатна подготовка
TEMTO ЕООД, www.temto.eu

Вестник Божие Слово
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106
Цена: 5,40 за една година

- 6 пъти в годината
- 12 страници
- цветно електронно издание
- <http://domnaradost.com/bg/multimedia/newspaper.html>